

แบบรายงานการติดตามข่าวและรายการ
กองอำนวยการประสานข้อมูลข่าวสารและสื่อมวลชนในสถานการณ์ฉุกเฉิน (กปฉ.)
วันที่ 26 เมษายน 2553

ประเด็นจากสื่อ	การวิเคราะห์	ข้อเสนอแนะ
ข่าวการเมือง Financial Times -Thai Factions on Collision Course after PM Hardens Stance Stuff.co.nz -Thai Protests – Both Sides Dig in NPR -No Exit Seen from Thailand’s Very Un-Thai Crisis ความหวังที่จะแก้ไขข้อขัดแย้งทางการเมืองผ่านการเจรจาระหว่างรัฐบาลกับกลุ่มเสื้อแดงดับวูบลง หลังจากนายกรัฐมนตรีกิสิทธีมีท่าทีแข็งกร้าวขึ้น โดยระบุว่าจะไม่ยอมให้กลุ่มผู้ชุมนุมใช้วิธีข่มขู่ คุกคามเพื่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ในขณะที่กลุ่มผู้ชุมนุมประกาศจะยึดครองสถานที่สำคัญๆ ในกรุงเทพฯ ต่อไป	สื่อต่างประเทศมองว่าคนไทยมีชื่อเสียงมาช้านานในการใช้ยุทธศาสตร์ การทูตที่ชาญฉลาด สามารถป้องกันการเผชิญหน้า และแก้ปัญหาด้วยวิธี ประนีประนอมกันได้ เหมือนเช่นต้นไผ่ลู่ลม และยังคงเป็นเช่นนี้อยู่จนถึง ปัจจุบันที่ไทยกำลังเผชิญกับปัญหาขัดแย้งทางการเมืองที่ยังมองไม่เห็น ทางออกและดูเหมือนจะไม่มีใครสามารถจัดภาวะชะงักงันในขณะนี้ได้ ทั้งสถาบันต่างๆ และตัวบุคคล ซึ่งหมายรวมถึงสถาบันกษัตริย์ที่เคยมี บทบาทสำคัญในการเป็นคนกลางไกล่เกลี่ยปัญหาขัดแย้งทางการเมืองอาจ ไม่ทรงอำนาจ หรือนิ่งเงียบอยู่ การเผชิญหน้าที่เกิดขึ้นทำให้ผู้เสียชีวิตไป แล้ว 26 คน และทำให้ย่านธุรกิจการค้าใจกลางกรุงเทพฯ หดชะงัก คน ไทยส่วนใหญ่เห็นเหมือนกันว่า ธรรมเนียมเก่าก่อนคือการ “ให้” และ “รับ” เป็นวิถีทางออกที่ดีที่สุดที่จะยุติที่ภาวะชะงักงันนี้ได้ แต่การเจรจา 3 รอบที่ผ่านมาก็ล้มเหลว จนทำให้หวาดหวั่นกันว่า อาจเกิดสงคราม การเมือง แท้จริงแล้วสิ่งที่น่าเชื่อปะทุและทำให้การประนีประนอมกับ กลุ่มผู้ชุมนุมซึ่งส่วนใหญ่เป็นคนยากจนในชนบทเป็นไปได้ยากกลับ ไม่ใช่ความขัดแย้งทางการเมือง แต่เป็นความโกรธแค้นที่ยังรากลึกต่อ กลุ่มผู้มีสถานะทางสังคมสูงที่มีฐานอำนาจอยู่ในกรุงเทพฯ ซึ่งกลุ่มผู้ ชุมชนเห็นว่าปฏิบัติต่อคนยากไร้ในชนบทเหมือนพลเมืองชั้นสอง และ ไม่สามารถแก้ปัญหาความยากจนของคนเหล่านี้ได้ ความแตกแยกใน สังคมไทยมีความรุนแรงขึ้น การรวมขอมทำได้ยาก เพราะความขัดแย้ง ครั้งนี้เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงระบบ ซึ่งไม่เหมือนความขัดแย้งที่ ผ่านๆ มา ภาวะชะงักงันที่เป็นอยู่ถึงจุดที่ไม่มีฝ่ายใดจะได้รับชัยชนะ โดยไม่ มีความสูญเสียอย่างใหญ่หลวง แต่ก็ยังไม่สายเกินไปที่จะแก้ปัญหาด้วย สันติวิธี เพราะอย่างน้อยทั้งสองฝ่ายก็เห็นตรงกันว่าต้องยุบสภา เพียงแต่ เห็นต่างกันในเรื่องของระยะเวลา ซึ่งน่าจะตกลงกันได้	กระตุ้นจิตสำนึกให้ทุกฝ่ายเห็น ความสำคัญของการแก้ปัญหาด้วยสันติ วิธี ไม่ใช่ความรุนแรง เพื่อยุติความ เสียหายที่บ้านเมืองกำลังได้รับอยู่ใน ขณะนี้ซึ่งมีผลกระทบต่อชีวิตของคน ไทยทุกคน

ผู้รายงาน:นางสาววราภรณ์ ยั่งรอด